

Tillmann J. A.

Aranykori megfigyelések

Egymondat-április

1.

A nap fénypontja, amikor a kávé és a füst felhajtó erejével szemlélhető az ég kékje. (Nem lévén ismétélhető, csak napjában egyszer.)

2.

A korszellem egyre markánsabb formákat ölt: a poszthumán emberhez méltó alakzatok, az autók hol a vicsorgó vadak, hol a varangyok varázslatos vonásait mutatják.

3.

A közvetített valóság, ahogy azt pl. vezető helyi változata megjeleníti, maga a hatványozott zűrzavar és zagyvaság: gigászok a gané szintjén, a szépség a szánalmasság szomszédságában, a fenséges a fertelmessel elegyítve, egy oldalon jelenik meg.

4.

Amilyen mértékben izolálódunk egymástól, olyan mértékben válunk az összeköttetés médiumainak kiszolgáltatottjaivá.

5.

A *Nyugodt Nap Éve*, amit gyerekkoromban egy bélyegen láttam, olykor ma is eszembe jut; a nyugtalanság évei közepette egy *Nyugodt Nap*; amikor már egy nyugodt nap is oly ritka.

6.

A lámpavasakon arcmások lógnak. Ahogy a dolgokat intézik, előbb utóbb eredeti példányaik is erre a sorsra juthatnak.

7.

A humanizmus mára valamiféle ködös homállyá vált, amin keresztül az emberi valóság éppoly kevésbé érzik, mint az antropológiai adottságok.

8. A „*hozzáértő, dolgozó nép okos gyülekezete*” olykor számszerűen kifejezésre juttatja ítélőerejét. Ennek kétségtelen pozitívuma, hogy

nem pusztán esetleges tapasztalataink és önkényes feltevéseink tudósítanak az egy főre eső nemzeti jellem- és elmeerő felől.

9. Lehetőségek mindig vannak: személyes téren a jóga, hészükhia, sztoa hármassága, közösen pedig *Az utolsó Ötéves Terv.* („Nagy közös és bátor változtatásra van szükség: Magyarország megszüntetésére.” – Gyenis Tibor)

10. A zengetett *szat* hang, amit jógán hallatok, véget nem érőnek tűnik és szakadatlan szála az égbe ér.

11.

Amint a Legnagyobb Magyar méltán észrevételezte: „A magyar horizont mindinkább elsötétedik.” (Széchenyi István: *Napló*, 1843. 05. 11.)

12.

Parasztok között paradox helyzetbe kerül az ember: ha belépve köszön (öltözőben, váróban, etc.) a parasztok nem köszönnek vissza – ha nem köszönök, hozzájuk hasonlónak érzem magam.

13.

A bontakozó tavasz számtalan szépsége bukkan elő, ágakon, virágokon, arcokon. Minden a megvilágításon múlik.

14.

Az identitásproletárok véghetetlen szellemi nyomorúsága féktelen képzelettel és serénységgel jár együtt; nem elég nekik a *fantasy* fényezése a szkíta sztyeppéken, a *scifi* is kell, a *Szíriusz béta*.

15.

A fáradtságos testi munka sokkal inkább, mint az ún. szellemi, közvetlenül kiváltja az érzékek meglegedettséget és örömet.

16.

Az általános egyenlőség elbeszélése az 1.ten előtti egyenlőség félreértéséből folklorizálódott, jóllehet állításának tarthatatlansága már az utcára kilépve nyilvánvaló.

17.

A szellem arisztokráciája az egyetlen nemesség; nem születés, hanem esetlegesség, törekvés és kegyelem összjátéka képesít rá.

18.

Értelmes fők véglények szövegeit elemzik, taglalják, érvekkel hadakoznak ellenük, és a legkevésbé sem érzékelik, hogy ezzel nemcsak hatásukat fokozzák, hanem magukkal is egyenrangúnak tekintik őket.

19.

Egy dongó repült be az ablakon, a betolakodókat régebben lecsaptam, ám azóta, hogy olvastam a repülő rovarok háromnegyedének eltűnéséről az elmúlt 30 év során, abszolút állatbaráttá kezdek válni, inkább szelíden kitessekeltem.

20.

A görög szabadságharcban, később a spanyol polgárháborúban számos önkéntes vett részt. Most meg a dzsihádba mennek. Előbbiek a görögség és a kereszténység hatására, utóbbiak Mohamed híveiként.

21.

A gondolkodás a megkülönböztetőképességen, a különbözőségek tekintetbevételén alapul.

22.

A felebaráti szeretet – úgy héber eredetije, mint német megfelelője (*Nächstenliebe*) – a közeli, sőt a legközelebbi lévők iránti szeretet kívánja, nem ellenséges hordák importálását.

23.

Bérencok és bérszajak a falak és a médiumok felületein – a faciális és orális prostitúció mint a kortárs közszolgálat mindközönsséges minősége.

24.

A krónikus Kárpát-medencei kilátástalanságból újabban kilátók építésével vélnek kilábalni. Aminél még Kassák is – *lélekben ülni vasútra* – kézenfekvőbb lehetőség. A szellem vivőáramáról nem is szólva.

25.

A mindent megváltó, reciklált marxizmus kísértete járja be újra az értelmiség vidékeit. Ám ezúttal hiányzik a kivitelezéséhez kellő, az „osztályharcban vasba öltözött” kritikus tömeg; hála Égnek!

26.

A szövegek száma, határtalan hozzáférhetősége megváltoztatta a mércét. Miért olvassuk a helyi harmadlagost, amikor szinte minden elsődleges is elérhető?

27.

Az evangéliumi tanács nem a galamb okosságának és a kígyó szelídségének követéséről szól - csak az elborult kereszténynemzeti lelkek elmekonstrukciójában válik hitétellé.

28.

Mondják: a kereszténységből a „keresztény lélek” maradt meg. Meglehet, de általánosan csak a büntudat és a butaság áthagyományozott párosa mutatkozik.

29.

Az önismeret perspektívájából nem éppen elhanyagolható az a tapasztalat, ahogy az utódok áthaladnak az élet fokozatain, ahogy fokozatos távlatváltások tömkelegén mennek keresztül; és milyen vakfoltok tarkítják egy-egy korszakban az észlelési mezőjüket.

30.

A közelebbi és távolabbi fejlemények lejtése folytán alighanem aranykorként fogunk (és még inkább fognak) visszatekinteni ezekre az időkre. Jóllehet sem fényét, sem értékét sem fogtuk fel eléggé.